

SPC Sindicat de Periodistes de Catalunya

Número 62 / Mes d'abril de 2007

Sumari

En contra de les pressions i amenaces als periodistes»

L'SPC denuncia les afirmacions de David Madí contra la professionalitat i l'honorabilitat dels professionals de TVC»

L'SPC torna a tenir representació real al comitè d'empresa de Catalunya Ràdio»

Les organitzacions professionals rebutgen el boicot del PP al grup Prisa»

L'SPC reclama que no hi hagi noves obstruccions a la reforma de la CCRTV»

Les dones periodistes continuen treballant en precari»

El protocol d'accés a les sales de vista elaborat pel TSJC és un atac al dret a la informació de la ciutadania»

La FeSP reclama la reforma de les TV autonòmiques en la línia del que marca la llei d'RTVE»

Conflicte entre RTVE i el Parlament balear»

La periodista iraquiana Eman Ahmad Khamas ha estat reconeguda amb el *I Premi de Periodisme Julio Anguita Parrado*»

L'SPC critica la intervenció del telèfon de dos periodistes andorrans»

V Convenció de Periodistes a Lugo»

Joan Montfort és un dels guanyadors dels *IV Premis de Periodisme esportiu català*»

El fotògraf de Tenerife Arturo Rodríguez obté el segon premi del *World Press Photo Internacional*»

En contra de les pressions i amenaces als periodistes

El fet lamentable d'una amenaça a un periodista ha aixecat una important polèmica entre diferents

formacions polítiques. Temem que el soroll mediàtic no servirà per eradicar aquestes accions si tots els factors de poder no admeten la seva natural tendència a pressionar sobre el treball dels professionals de la informació i a no respectar la seva independència. No diem que és menys greu el que ha succeït si afegim que no és nou, sinó el pa de cada dia dels informadors. En pocs anys hem anat d'un president que decidia que alguns temes «no tocaven», a llistes negres i dossiers sobre periodistes d'autoria inconfessada. També les empreses han jugat el joc quan els ha interessat i han acceptat pressions quan els ha estat econòmicament rendible. Més enllà del cas puntual dels darrers dies, ens inquieta la manipulació continua no sempre denunciada per les empreses, més preocupades en allò que políticament els interessa en cada moment que no pas en defensar el dret de la ciutadania a rebre una informació veraç i de qualitat.

De la mateixa manera hem patit alcaldes que decideixen sobre la informació pública que generen els professionals dels seus gabinets de premsa; que canvien professionals del periodisme per indocumentats de confiança i mitjans públics locals que neguen als seus periodistes el dret a un comitè professional. Molts membres de les forces d'ordre públic continuen pensant que el carrer és seu i els reporters gràfics l'objectiu de la seva missió. Acabem de veure també com el TSJC ha regulat, de manera poc respectuosa amb el dret a la informació, la presència de càmeres als jutjats. Al mateix temps, empresaris o dirigents esportius es dediquen a exigir als propietaris de mitjans de gran solera sancions per als periodistes que els disgusten. Sap greu dir-ho, però més d'una vegada ho aconsegueixen. Tot això tampoc ha de resultar estrany, ja que amenaces com la que han promogut aquest soroll mediàtic s'escolten diàriament a les nostres redaccions quan el periodista no respon als interessos sovint espuris de l'empresa.

El Llibre blanc de la professió periodística a Catalunya, encarregat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya, reconeix que els professionals entrevistats van sol·licitar «garanties de confidencialitat i el compromís que no es revelarà la seva identitat per por de represàlies». Els mitjans també exerceixen aquestes represàlies cap a poders públics i privats, corrompent el dret a la llibertat de premsa, atorgant-se la representació de l'opinió pública o prenent usurpar les funcions pròpies dels poders o ens públics o de les institucions de caràcter educatiu o cultural. Com assenyala el Codi de Deontologia del Periodisme del Consell d'Europa «això portaria a convertir els mitjans de comunicació i el periodisme en poders o contrapoders, sense que al mateix temps gaudeixin de la representació de la

ciudadania o estiguin subjectes als controls democràtics propis dels poders públics, o posseeixin l'especialització de les institucions culturals o educatives corresponents». Aprofitem aquesta trista i repetida circumstància per proclamar que el dret a la informació és propietat inalienable de la ciudadania i que poders, mitjans i periodistes tenen l'obligació de fer complir aquest mandat fonamental. «

L'SPC denuncia les afirmacions de David Madí, contra la professionalitat i l'honorabilitat dels professionals de TVC.

El Sindicat de Periodistes de Catalunya assegura -en resposta a unes declaracions fetes pel portaveu de CDC, David Madí, el 8 de març passat- que «és absolutament fals que els Serveis Informatius de TVC hagin emès mai cap vídeo confeccionat fora de l'empresa, i menys encara per un partit polític concret, tot i que n'hi hagi hagut intents en èpoques de govern de CiU». David Madí també falta radicalment a la veritat quan afirma que alguns partits impedeixen el lliure accés de càmeres als seus actes. Sobretot perquè els intents que n'hi ha hagut van ser revertits per la protesta dels professionals tant contra els blocs electorals minutats en els informatius com contra l'anomenat senyal realitzat que algunes forces polítiques volien imposar com a alternativa a les càmeres de TVC. L'SPC recomana a Madí que «no inventi més fantasies i, en canvi, col·labori perquè la seva formació deixi de posar obstacles a l'aprovació de la nova Llei de la CCRTV, que ha de blindar legalment la independència i la professionalitat per la qual els professionals de TVC han lluitat durant anys i que en la pràctica s'ha anat obrint pas en els darrers temps». «

L'SPC torna a tenir representació real al comitè d'empresa de Catalunya Ràdio

Les eleccions sindicals del 30 de març passat a Catalunya Ràdio han comportat onze representants per a CCOO i dos per a l'SPC, invertint els resultats del 2003, que van ser de quatre a nou. Cal saber, però, que l'antiga candidatura del Sindicat s'havia desvinculat feia temps de l'SPC, en ares d'un unitarisme històric al comitè d'empresa de Catalunya Ràdio que, de fet, beneficiava CCOO, en minoria, però que seguia influint a través de l'assessoria laboral, que funciona des d'abans del naixement del Sindicat. Fa un any, quan el Sindicat va criticar públicament l'acomiadament sense justificació de dos treballadors de Catalunya Cultura, l'excandidatura es

va dissociar del tot del Sindicat. Això va portar a l'hegemonia plena de CCOO, que ha culminat en una candidatura impulsada pel comitè sortint i plena d'independents, que durant un temps semblava que seria l'única a presentar-se.

Quedava doncs poc marge per a una candidatura de l'SPC però malgrat els contratemps, i amb el suport d'afiliats i simpatitzants, el Sindicat va poder confeccionar-ne una altra, que va haver de lluitar contra el clima segons el qual presentar una alternativa era "dividir", va neutralitzar els intents d'anul·lar-la per uns inexistent defectes de forma i finalment va obtenir dues delegades al nou comitè d'empresa. Esperem que amb aquesta presència s'obri pas a Catalunya Ràdio la idea que el pluralisme no és un concepte oposat al d'unitat. La representació és modesta però aquest cop es pot dir que ho és del Sindicat. «

Les organitzacions professionals rebutgen el boicot del PP al grup Prisa

La decisió feta pública del PP de rebutjar totes les invitacions dels mitjans del grup Prisa ha estat àmpliament rebutjada per gairebé la totalitat de les organitzacions professionals i sindicals del sector entenent que es tracta d'un atac intolerable al dret a la informació de la ciutadania. La Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) va emetre un comunicat en el qual «lamenta i rebutja que el Partit Popular (PP) hagi decidit no concedir entrevistes ni assistir a tertúlies o programes dels mitjans de comunicació del Grup Prisa per discrepar d'unes declaracions realitzades per Jesús Polanco. El mateix rebuig mereix la recent actitud del PSOE de no acudir als debats de la televisió autonòmica Telemadrid».

Cada partit polític té tot el dret a portar a terme la política informativa que consideri pertinent, però no ha d'intentar que els periodistes s'involucrin en el debat polític. Boicotejar un grup de comunicació per estar en desacord amb les declaracions d'un empresari no se sosté en un sistema democràtic. La ciutadania, tant la que vota el PP com la resta, té el dret constitucional a rebre informació, i això inclou poder conèixer les opinions dels dirigents del Partit Popular. En la nota de la Junta de la FeSP es considera que el boicot a un grup de comunicació per part d'un partit polític minva aquest dret de la ciutadania a rebre informació. Per això, fem una crida als màxims responsables del PP perquè reconsiderin la seva decisió, en benefici del dret dels periodistes a accedir a la informació i de la ciutadania a rebre-la

Entre els pronunciaments d'altres organitzacions destaca la del comitè d'empresa del diari *El Mundo* -els nou membres del qual pertanyen al Sindicat de Periodistes de Madrid (SPM)- que mostra el seu «suport i solidaritat a tota la plantilla d'aquests mitjans». En el mateix comunicat també critiquen la decisió del PSOE de no acudir a les tertúlies de Telemadrid, actitud amb la qual els dos partits «no només poden perjudicar milers de treballadors, al posar a la picota les seves empreses, sinó que no respecten el dret de tota la ciutadania, fins i tot d'aquells que no combreguen amb les seves idees polítiques, a rebre la seva informació». Per la seva part, l'Associació de Professionals de la Comunicació del Vallès Oriental (APC-VO) expressa «el nostre suport als corresponents dels mitjans afectats per aquest intent de boicot» i consideren que el fet de vetar els periodistes d'uns mitjans determinats «és una clara i inequívoca agressió a tot el col·lectiu professional i a la ciutadania». El comunicat íntegre de l'APC-VO es pot consultar a la pàgina web del Sindicat (www.sindicat.org) «

L'SPC reclama que no hi hagi noves obstruccions a la reforma de la CCRTV

Constituïda finalment la nova ponència que ha d'acordar la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), i tot i els nous terminis de temps que van més enllà dels previstos, des del Sindicat de Periodistes ens felicitem que finalment s'hagi posat fil a l'agulla i s'albiri la possibilitat que la nova Llei sigui aprovada abans de l'estiu. Ens satisfaria que la Llei que ha de regir les empreses de l'actual CCRTV s'acordés per consens, en el marc de la ponència conjunta, però hem fet també balanç de l'alentiment i de l'obstruccionsisme practicat perdiverses forces polítiques, i creiem que no hi ha motiu per no aprovar ràpidament un text que van firmar els cinc grups parlamentaris de la legislatura anterior.

La Llei de la CCMA és necessària per adequar la normativa a la realitat de les empreses de la Corporació, a les seves funcions i a les tecnologies que desenvolupa, que ja no es limiten a l'emissió per ràdio i per televisió. Cal també blindar la independència i la professionalitat dels directius i els treballadors, i per garantir l'estabilitat del finançament públic en forma de contracte-programa, que ha de definir alhora la missió de servei públic. Per això lamentem que alguns grups parlamentaris facin marxa enrere respecte a l'acord del mes d'abril, i obstaculitzin l'avenç cap a una aprovació que ja estava madura la legislatura passada, i que només estratègies partidistes van impedir a darrera hora.

Reclamem de tots els partits polítics que donin suport a aquesta llei que ha de garantir uns mitjans públics de comunicació del país, desgovernamentalitzats i al servei de tota la societat.

«

Les dones periodistes continuen treballant en precari

Amb motiu del 8 de març, *Dia Internacional de les Dones*, el Sindicat de Periodistes de Catalunya va denunciar la desigualtat, que encara hi ha a molts mitjans de comunicació a nivell professional, de les professionals de la informació. És indubtable que el periodisme es va feminitzant; de cada 3.000 periodistes que s'incorporen cada any a Espanya al mercat laboral, un 65% són dones i a les facultats de Comunicació ja són una majoria aclaparadora (71,33% de dones matriculades a Ciències de la Comunicació de la UAB). Però allò que sembla no canviar és la seva discriminació laboral i professional: les informadores a l'Estat espanyol cobren un 26% menys que els seus col·legues homes i més de la meitat de les col·laboradores ingressen menys de 1.500 euros mensuals, enfront de l'escàs 27% dels homes que guanyen aquesta quantitat. Quant al tipus de contracte, mentre un 70% dels professionals de la comunicació homes té un contracte indefinit, en el cas de les dones la xifra baixa fins a un 59,6%. Quant al seu accés a llocs de responsabilitat, només un 24% de les professionals de la informació ocupen algun tipus de lloc directiu a les empreses de comunicació. Així doncs, es fa palesa la creixent precarietat que afecta la professió, causada principalment per la manca de regulació laboral i d'eines per fer-li front, que colpeja especialment les dones, i contra la qual utilitzem dia a dia les eines de la negociació sindical a través de la presència de l'SPC a les empreses del sector i de les diverses accions que porta a terme la Secretaria de la Dona.

D'altra banda, des de l'SPC celebrem i donem suport a la recentment aprovada Llei d'Igualtat, d'àmbit estatal, que entrarà en vigor aquest mes, com a eina fonamental per acabar amb la desigualtat entre homes i dones tant en l'àmbit de la representació política com en l'àmbit laboral i social. I també esperem la propera tramitació de la Llei de drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista, que inclourà la lluita contra l'assetjament sexual i psicològic en l'àmbit laboral entre d'altres tipus de violència contra les dones. Però, sobre tot, manifestem la nostra inquietud per la lentitud de la tramitació parlamentària de l'Estatut del periodista professional (EPP), que considerem un instrument imprescindible per a igualar drets i deures

professionals entre periodistes homes i dones i per dignificar la professió, alhora que regularà la situació laboral dels periodistes a la peça, la major part dels quals són dones. «

El protocol d'accés a les sales de vista elaborat pel TSJC és un atac al dret a la informació de la ciutadania

El Sindicat de Periodistes de Catalunya rebutja categòricament el Protocol d'accés dels mitjans de comunicació a les sales de vista aprovat per la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en el qual s'estableixen uns criteris que s'oposen al dret a la informació de la ciutadania. En aquest protocol -ara en suspens després de les protestes de les organitzacions professionals- s'estableixen greus restriccions a la tasca dels professionals de la informació, entre les quals destaquen la prohibició de prendre imatges o fer fotografies, fins i tot als passadissos, o que sigui un únic mitjà el que serveixi les imatges -titllades "d'institucionals" en el document del TSJC- a la resta de mitjans. En aquest sentit és especialment preocupant l'observació que "l'interès mediàtic que desperten alguns judicis orals ha de ser reconduït".

En el comunicat que va fer el Sindicat en resposta a la resolució del TSJC, s'expressava "el ple suport a l'exigència plantejada pels professionals que s'ocupen de la informació als tribunals -que demanen que el protocol sigui retirat- perquè afecta els informadors, les empreses de comunicació i, més greu encara, el conjunt de la ciutadania a la qual, com bé assenyala aquest col·lectiu, els periodistes devem la nostra tasca, i que veurà mutilada la informació que rep. Els tribunals no han de decidir què han de publicar o emetre els mitjans. En la informació judicial hi ha una frontera difusa entre el dret a la informació i el dret a la intimitat, però aquesta tensió no ha generat fins ara cap conflicte greu: fet que permet exigir que la prohibició sigui únicament per a casos excepcionals i no pas la norma, com ha pretès fer el TSJC.

Volem recordar que actualment és en tràmit parlamentari l'Estatut del Periodista Professional (EPP) que, entre d'altres coses, ha de donar resposta a aquest conflicte de drets. El TSJC no hauria d'avançar-se al que disposarà la llei, que ha de regular la tasca dels periodistes en seus públiques. Alhora, aquest conflicte hauria de servir perquè els membres de la Comissió Constitucional que estan estudiant la proposta legislativa accelerin la seva tasca per enllestir com més aviat millor una norma que en els països que la tenen en vigor resol conflictes com el que de manera gratuïta acaben de

provocar els membres de la Sala de Govern del TSJC. «

La FeSP reclama la reforma de les TV autonòmiques en la línia del que marca la llei d'RTVE

Com era previsible, la polarització de la classe política espanyola en els últims temps, promoguda especialment pel Partit Popular, ha entrat a fons en els mitjans públics de comunicació, sobretot en els que s'usen com a ariet contra el Govern central. Fa anys que la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) denuncia el model oficialista de mitjans públics que, malgrat l'oposició dels professionals, els avenços a RTVE i els que es preveu que introdueixi la pròxima llei de la CCRTV a Catalunya, es manté i aguditza a diverses comunitats autònomes on els governs respectius no se senten al·ludits respecte de l'exigència de democratitzar i alliberar del partidisme els seus propis mitjans, que haurien d'estar al servei de tota la societat. A la pàgina web de la FeSP (www.fesp.org) es pot consultar el comunicat íntegre «

Conflicte entre RTVE i el Parlament balear

Una carta enviada el 22 de març passat pel president del Parlament balear, el popular Pere Rotger, als periodistes d'RTVE a les Illes ha causat un profund malestar en els professionals de l'ens. Segons explica l'agència ABN, la delegada territorial de Ràdio i Televisió Espanyola (RTVE) de Balears, Gina Garcías, va respondre el 27 de març passat amb una altra missiva al president de la cambra, en la qual l'acusa «d'ofendre» els treballadors de l'ens públic. En el seu escrit, Rotger recordarva als professionals d'RTVE a les Illes l'article 100.3 del Reglament parlamentari, que estableix que «ningú podrà realitzar registres gràfics o sons de les sessions dels òrgans de la Cambra sense ser expressament autoritzat pel president d'aquesta institució». En la carta enviada a Rotger, la delegada d'RTVE ha subratllat que aquest recordatori per part del president del Parlament li ha causat una «desagradable sorpresa», ja que, segons ha subratllat, durant els més de 27 anys de treball a l'arxipèlag, ni RNE ni TVE «han emprat mai ni micròfons ni càmeres ocultes en les institucions de Balears ni amb els representants democràtics dels ciutadans». Garcías recalca que, a pesar d'estar convençuda que aquesta missiva ha estat «un error», comunica a Rotger que el seu escrit ha provocat un «gran malestar» en els professionals d'RTVE a Balears, perquè creuen que «es pretén estendre al seu mitjà de comunicació la sospita sobre

la conducta, sens dubte reprobable, que hagi pogut protagonitzar una altra cadena». A la pàgina web de l'SPC (www.sindicat.org) es pot consultar íntegrament aquesta notícia. «

La periodista iraquiana Eman Ahmad Khamas ha estat reconeguda amb el *I Premi de Periodisme Julio Anguita Parrado*

La periodista iraquiana Eman Ahmad Khamas ha estat guardonada amb el *Premi de Periodisme Julio Anguita Parrado*, creat en memòria del periodista d'*El Mundo* Julio Anguita Parrado, que va morir a l'Iraq el 7 d'abril de 2003 quan exercia de corresponsal de guerra. El guardó reconeix la seva trajectòria compromesa amb els Drets Humans i la pau. La resolució del jurat reconeix «el coratge» de la periodista per haver treballat en situacions molt difícils a L'Iraq. Eman Ahmad Khamas ha denunciat l'ocupació del seu país i és una gran lluitadora pels drets de la dona.

Després de tretze anys exercint com a periodista en el seu país, al juny de 2003 va crear l'Observatori contra l'Ocupació, instrument de referència per a la premsa de tot el món. Va documentar amb textos i filmacions les conseqüències de l'ocupació fins que va ser clausurat el 2004. Després de sofrir reiterades amenaces de mort pel seu seguiment de les violacions polítiques, econòmiques i socials després de la invasió del seu país, al 2006 va demanar asil polític a Espanya. Des de la seva residència a Barcelona continua participant en la lluita contra l'ocupació. Al guardó, convocat pel sindicat de Periodistes d'Andalusia (SPA), aspiraven dotze reporters de set països d'Europa, Amèrica i Àsia, cinc espanyols, dos iraquians, dos portuguesos, un xilè, un peruà, un argentí i un italià, que desenvolupen el seu treball en zones de conflicte bèl·lic o d'especial violència social.

El jurat ha estat integrat, entre d'altres, pels periodistes Roberto Montoya (*El Mundo*), Jon Sistiaga (Cuatro) i Ramón Pérez Maura (*ABC*), així com els professors Bernardo Díaz Nosty (Universitat de Màlaga) i María Dolores Adam (Universitat de Còrdova) i Julio Anguita González, com a representant de la família Anguita Parrado. Les dotze propostes van ser presentades per diferents organitzacions professionals, com el Sindicat de Periodistes de Catalunya, el Sindicat de Periodistes de Madrid, el Sindicat de Periodistes d'Andalusia, el Sindicat d'Informadors Professionals de La Rioja, el Col·legi de Periodistes de Xile i la Unió Nacional de Periodistes del Regne Unit. Eman Ahmad Khamas ha rebut -en un acte que es va celebrar el 7 d'abril

passat a Còrdova, a la seu de l'Ajuntament de la ciutat andalusa- 3.000 euros i una figura commemorativa, dissenyada per l'Escola de Joieria de Còrdova i realitzada per un orfebre triat per la direcció del Parc Joier de Còrdova. «

L'SPC critica la intervenció del telèfon de dos periodistes andorrans

El Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) critica amb la màxima contundència l'autorització per part de les autoritats judicials andorranes de la intervenció del telèfon mòbil de dos periodistes per investigar les seves fonts informatives. L'SPC considera que això és un greu atemptat a un dels principis bàsics en què es fonamenta el dret a la informació de la ciutadania en una societat veritablement democràtica com és el secret professional. El Sindicat dóna ple suport a totes les crítiques emeses des de diferents col·lectius professionals en contra d'aquesta inadmissible arbitrietat i insta els responsables de la justícia a no reproduir conductes d'aquest estil. Al mateix temps, l'SPC creu que aquesta crítica s'ha d'estendre als responsables dels cossos policials que van fer la petició de la intervenció telefònica. El Sindicat de Periodistes de Catalunya mostra la seva solidaritat amb els dos companys afectats als quals dóna tot el seu suport en les accions que vulguin emprendre i es posa a la seva disposició per fer-ho efectiu. «

V Convenció de Periodistes a Lugo

Els pròxims dies 4 i 5 i 6 de maig se celebrarà a la ciutat gallega de Lugo la V Convenció de Periodistes, organitzada -com totes les anteriors- pel Fòrum d'Organitzacions de Periodistes (FOP). La trobada reunirà a uns 200 professionals de la informació d'arreu de l'Estat sota el lema genèric de *Vells i nous mitjans: la mediació necessària del periodista*. La qüestió a debatre serà l'exigència de professionalitat en l'exercici del periodisme. Hi haurà sis ponències, la primera de les quals és *Fonament constitucional de la funció d'informar i la necessitat del periodista professional*. La segona és *La situació del debat de l'Estatut del periodista professional i el balanç del reordenament d'RTVE*. La tercera analitzarà les relacions *Entre el periodisme cívic i el periodisme ciutadà*. La quarta, que és la ponència que ha estat redactada per la FeSP, és *Elements que atempten contra la mediació del periodisme*. La cinquena és *Periodisme, publicitat, propaganda i gabinets de premsa* i la sisena *Dona i periodisme*. Està previst que en els pròxims dies, els documents que se

sotmetran a debat es puguin obtenir a la pàgina web del FOP (www.foroperiodistas.com). El dia anterior a l'inici de l'encontre, el 3 de maig, *Dia Internacional de la Llibertat d'Expressió*, es lliurarà el *Premi Xose Couso* que atorga el Col·legi de Periodistes de Galícia, membre del FOP i una de les organitzacions amfitriones de la Convenció. «

Joan Montfort és un dels guanyadors dels *IV Premis de Periodisme esportiu català*

El fotoperiodista Joan Monfort, afiliat a l'SPC, ha guanyat un dels *IV Premis del Periodisme esportiu català*, concretament en la categoria de millor fotografia esportiva. Els treballs de Monfort mereixedors del guardó corresponen a les que va fer per al calendari solidari que va editar el diari *Sport* en col·laboració amb la Fundació del FC Barcelona i Unicef en les quals es podien veure els jugadors del Barça acompanyats per nens i nenes de diferents ètnies. Els premis es van lliurar el dia 21 de març passat al Palau de la Generalitat, en un acte que va comptar amb la presència del vicepresident de la Generalitat, Josep-Lluís Carod-Rovira, i la Secretària General de l'Esport, Anna Pruna, que al seu torn va presidir el jurat, format per representants dels mitjans de comunicació més importants de Catalunya. «

El fotògraf de Tenerife Arturo Rodríguez obté el segon premi del *World Press Photo Internacional*

L'organització internacional *World Press Photo* ha premiat al fotògraf de premsa canari Arturo Rodríguez en dues modalitats diferents: notícia d'actualitat i reportatge, ambdues relacionades amb imatges sobre el fenomen social de l'emigració irregular i publicades per l'agència Associated Press. Arturo Rodríguez és un professional de la imatge afiliat a la Unió de Professionals de la Comunicació de Canàries (UPC-C) i en el calendari anual de fotoperiodisme 2007 hi figura una de les seves fotografies. Respecte a la modalitat de notícies d'actualitat (*spot news*), en la qual va obtenir el segon premi, Arturo Rodríguez va retratar el 7 de setembre passat, al sud de Tenerife, el moment en què diversos immigrants arribats a l'illa en cayuco esperen el seu trasllat. En la segona modalitat, la de reportatge (literalment *People in the news*), en la qual també va obtenir un segon premi, Rodríguez va immortalitzar el desembarcament inesperat de centenars d'immigrants a ple dia a la platja de La Tejita, també al sud de Tenerife. Aquest succés va

sorprendre els banyistes i va provocar un dels gestos més grans de solidaritat del poble canari, que es va bolcar a atendre els immigrants assedegats i exhaustos pel llarg viatge.

La World Press Photo, fundada el 1955 com a organització sense ànim de lucre, és coneguda per convocar el millor i més prestigiós concurs anual de fotografia en premsa. Després del concurs, les imatges guanyadores són instal·lades en una exposició mòbil que recorre 40 països i és vista per més d'un milió de persones. L'objectiu d'aquest concurs no és altre que estimular el desenvolupament del periodisme fotogràfic, promoure la difusió dels coneixements i ajudar a descobrir grans professionals d'aquest àmbit. Arturo Rodríguez va néixer a Santa Cruz de la Palma al 1977. Porta des de principis dels anys 90 dedicant-se al fotoperiodisme i ha ocupat la seva activitat professional en diversos periòdics de Tenerife, com *La Opinión de Tenerife* o *El Día*. En els últims temps també l'ha ocupat el seu treball en agències internacionals com Reuters i AP. Precisament per les seves imatges per a aquesta última agència, Arturo Rodríguez es converteix en el primer fotògraf canari a guanyar un *World Press Photo*. Gràcies a les seves imatges sobre el drama humanitari de la immigració irregular, aquest fenomen que afecta Canàries s'ha conegut a mig món. «

Revisió lingüística: **Traduït** (<http://traduit.com>)

Us preguem que, si no voleu rebre aquest butlletí, [respongueu](#) amb "Baixa FIL DIRECTE" a l'Assumpte del missatge.

S I N D I C A T D E P E R I O D I S T E S D E C A T A L U N Y A

Ronda Universitat, 20, 3, 1 08007 Barcelona T: 934 127 763 F: 934 121 273 spc@sindicat.org

Web: <http://sindicat.org>